

Rigsdagens Handlekraft, maatte yderligere Forhandlinger herom opgives. I Sammenligning med et saadant beskaaret Etkammersystem maatte selv de af Flertallet, der principielt er Etkammertilhængere, erkende, at Forfatningskommissionens Grundlovsforslag gennem de Beføjelser, der er tillagt Den Forenede Rigsdag, sikrer alle de Fordele, som man har ment knytter sig til Etkammersystemet (jfr. Kommissionens Betænkning Side 41).

Disse Fordele fremgaar navnlig deraf, at hele Rigsdagen vælges paa een Dag af samme Vælgerklasse, at der ikke ved Mindretalsbestemmelser lægges Hindringer i Vejen for et af dette Valg udgaaet Flertal, og at mulige Konflikter mellem de to Ting finder deres endelige Afgørelse i Den Forenede Rigsdag. Paa den anden Side bevarer Ordningen ved sin Deling af Rigsdagen i to Ting en Tradition, som har vundet Hævd i dansk politisk Historie lige fra Junigrundloven; og ved Indførelsen af Landslistevalg for den ene Halvdel af Rigstingets Medlemmer aabnes Vejen for Personligheder, der ellers vanskeligt vilde faa aktiv Del i Politik, hvad der maa anses for en Styrkelse af det saglige Lovgivningsarbejde.

Hvis Junigrundloven med dens fælles Vælgerkorps og frie Opløsningsret for Regeringen af baade Folketing og Landsting havde faaet Lov at bestaa og danne Grundlag gennem Tiderne for vort politiske Liv, kunde der muligvis have udviklet sig en fast Tokammertradition, som ikke havde givet Anledning til Konflikter. Men saaledes som Danmarks politiske Historie har formet sig — ikke blot efter Novemberforfatningen af 1863 og den reviderede Grundlov af 1866, men ogsaa efter Grundloven af 1915 med dens uensartede Vælgerkorps og praktisk talt uopløselige Landsting —, har Konflikterne mellem de to Ting været saa fremtrædende, saa dybtgaaende og saa hyppige, at det maa anses for Hovedopgaven nu ved Forfatningsspørgsmaalets Løsning at fjerne enhver Mulighed for saadanne uløselige Konflikter.

Vejen hertil har for Flertallet i Udvalget ligesom for Flertallet i Forfatningskommissionen været den at give Den Forenede Rigsdag den afgørende Magt saavel i politiske Magspørgsmaal som i finansielle Spørgsmaal samt i saadanne Sager, der efter deres Natur er af Vigtighed for hele Nationen (Regeringsforslag om Ændringer i Grundloven, Lovforslag om selve Regeringens Førelse, Beslutninger om Krig og Fred, Forbund og Handelstraktater samt andre vigtige Forslag under overordentlige Forhold, jfr. § 38). Til Den Forenede Rigsdags Afgørelse henlægges ogsaa Konfliktspørgsmaal mellem de to Ting eller mellem Regeringen og et af Tingene.

Flertallet har bestræbt sig for under sine Overvejelser ikke blot at hæfte sig ved de politiske Muligheder, der svarer til Øjeblikkets Styrkeforhold eller til den seneste politiske Historie, men ogsaa at gennemtænke Situationer med helt andre Partistillinger, herunder ogsaa mulige Tilfælde af Mindretalsregeringer. Ikke mindst under Hensyn hertil har Flertallet fundet det rigtigt gennem Den Forenede Rigsdag at sikre den klareste mulige politiske Afgørelse i enhver Situation.

Selv om denne Løsning med en forenet Rigsdag, der deler sig i to Afdelinger, i visse Hovedpunkter minder stærkt om den norske og den islandske Forfatning, bygger den dog ogsaa paa et Grundlag, som er gammelt inden for dansk Forfatningshistorie, idet allerede Junigrundloven vedrørende Arvefølge og Tronledighed (§§ 4, 8, 10 og 15) tillægger Den Forenede Rigsdag visse Beføjelser, som er gentaget i alle senere Grundlove. Det er ved Udvidelse af dette Forfatningsled, at det er lykkedes at sammensmelte de politiske Fordele ved Etkammersystemet med de saglige Fordele, der er forbundet med et Lovgivningsarbejde i to Afdelinger.

Heraf følger imidlertid en væsentlig Ændring i den herskende politiske Tradition. Den *Folketingsparlamentarisme*, som siden 1901 har været gældende dansk Statsskik, vil, naar den nye Grundlov træder i Kraft, blive afløst af en *Rigsdags-*